

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8631/2024
14.01.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Драгане Миросављевић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Михаило Крстић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ..., ЂЂ из ... и ЕЕ из ..., чији је пуномоћник Зоран Стојковић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2568/23 од 15.11.2023. године, у седници одржаној 14.01.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2568/23 од 15.11.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2568/23 од 15.11.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ужицу П 425/22 од 10.04.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је једини и искључиви власник кат. парцела .. КО ..., по врсти пољопривредно земљиште, по култури пашњак седме класе, површине 11739^м² и .. КО ..., по врсти пољопривредно земљиште, по култури пашњак пете класе, површине 25511^м², обе уписане у лист непокретности .. КО ..., као неоснован. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да накнади трошкове парничног поступка туженој ЕЕ у износу од 56.400,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженој ББ на име накнаде трошкова поступка плати износ од 9.900,00 динара. У односу на остале тужене одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Апелациони суд у Крагујевцу је, пресудом Гж 2568/23 од 15.11.2023. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу тужиоца и потврдио пресуду Основног суда у Ужицу П 425/22 од 10.04.2023. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужене прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП.

У овој правној ствари правоснажном пресудом је одлучено одбијањем тужбеног захтева тужиоца којим је тражио да се утврди да је по основу одржаја стекао право својине на кат. парцелама ... и ..., обе КО ... . У парницама ове врсте, оцена испуњености услова за одржај зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком поједином случају, тако да је исход спора условљен утврђеним чињеницама у конкретном предмету. Имајући у виду разлоге на којима је заснована побијана пресуда у примени материјалног права, Врховни суд је оценио да у конкретном случају није испуњен законски услов који би се односио на потребу уједначавања судске праксе, нити постоји потреба за новим тумачењем права, нити за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правна питања у интересу равноправности грађана.

Из изнетих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке, донео применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и оценио да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 403. став 2. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради утврђења права својине тужилац је поднео 06.05.2022. године, а утврђена вредност предмета спора је 500.000,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу

Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија није дозвољена, на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**